

kommer mig, at det vilde have været rigtigere, om de Folk, da det dog er bevist, at adskillige af dem, der arbejde under Bygningsdistriktet have erholdt dette Tillæg, vare blevne afhørte om, hvorledes deres Stilling er. De ere nemlig alle ens stillede, de blive antagne hver Dag akkurat ligesom Folkene „uden Brikke“ paa Holmen under Marineministeriet. Der staaar ganske vist i Krigsministerens Skrivelse, at der er 9 Personer, der ere fast ansatte, til hvilke der er udbetalt Lønningstillæg, men det er ikke rigtigt, der er kun 5, der kunne betragtes som fast ansatte, alle de andre ere ansatte paa samme Maade, som den Mand, der paa egne og Kammeraters Vegne henvendte sig til mig. Det er ogsaa ret betegnende, at en, som var betydelig yngre end han, og som kun havde været i Tjenesten halvandet Aar, havde forinden denne Klage blev forebragt Krigsministeren, erholdt Lønningstillæg udbetalt, men da saa denne Klage var kommen til Ministeren og var sendt videre til Bygningsdistriktet, blev denne Mand afskediget, fordi man vilde have ham fjernet, for at han ikke skulde staa som et Eksempel paa, at der var udbetalt Lønningstillæg til nogen yngre end den, der havde paataalt Sagen. Han havde kun været der halvandet Aar, og saa blev han afskediget, og man lod en anden rykke op og gav ham Lønningstillæg, medens man, som jeg alt bemærkede før, afskedigede den, som havde paataalt Sagen.

Det forekommer mig, at naar vi atter skulle have denne Lov for, vilde det være rigtigst, at det, som man mener i § 1, fandt et saadant Udtryk, at den Slags Ting, som have fundet Sted i dette Tilfælde, ikke kunne finde Sted. Det er heller ikke udelukket, at der foruden det, der nu er kommet til min Kundskab, er foregaaet noget lignende i andre Grene af Administrationen. Naar man sammenligner Lovens § 1 med § 2, synes jeg, man har Ret til at gaa ud fra, at det har været Mening, at alle de, der kunne komme ind under Begrebet „fast ansat“, som altsaa en vis Tid have haft Arbejde, skulle falde ind under Loven, det er det, der staaar i § 2: „Tillægget tilkommer den paagældende, hvad enten hans Lønning er fastsat ved en Lønningsslov, Finanslov eller Tillægsbevillingslov, eller den udrødes af en til vedkommende Administrations Raadighed stillet samlet Sum.“ Under dette sidste kommer der en hel Del Folk, som arbejde 2—3 Aar, ja maaske 10 Aar under Distriktet, men som ikke ere faste. Er der en Dag ikke Arbejde til dem,

kan de gaa hjem igen. Men saaledes er det netop med de Folk, som jeg har paaberaabt mig her i min Skrivelse til Finansministeren, og som Finansministeren mener, man ikke kan sammenstille med de omtalte; de kunne blive borte i Morgen, uden at der kan gøres dem noget derfor, og den vedkommende Arbejderformand, der møder ved Værftsbroen om Morgenen med en Opgørelse af, hvor mange der skal antages til hvert Værksted, kan lade være at antage dem, hvis det passer ham, altsaa, de ere fuldt ud lige saa løse i Arbejdsforholdene som Arbejderne under Ingeniørdirektionen.

Jeg har ved Behandlingen af denne Lov i tidligere Aar haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa, at det var heldigt at komme bort fra Bestemmelsen i § 7 om, at de, der skulle have Del i Tillægget, skulle have fyldt 25 Aar. Det har vel været behandlet i Finansudvalget, antager jeg, uden at man har fundet Anledning til at gaa videre, eller uden at man har formaet at sætte det igennem. I § 9 staaar der, at „Finansministeren afgør alle i Anledning af denne Lovs Anvendelse opstaaende Spørgsmaal, uden at Fortolkningen af vedkommende kan gøres til Genstand for Rettergang.“ Det er en Bestemmelse, som jeg tidligere ikke har haft en Smule imod, men som jeg nu kunde ønske at faa ændret, for saa vidt vi ikke kunne blive enige om en Affattelse af § 1, som sikrer Arbejderne, der ere ansatte i Statens Tjeneste, mod overordnedes Vilkaarlighed. Der er ingen Plan i, at af Arbejdere, der udføre samme Arbejde, faa nogle, som kun have været i Statens Tjeneste 1 Aar, Tillæg, medens andre, der have arbejdet henimod 6 Aar ved det samme Arbejde, ikke faa det. Jeg kunde ønske at spørge den højtærede Finansminister, om det ikke var muligt at opnaa en anden Affattelse af § 1, eller om man ikke til de forskellige Administrationsgrene kunde udsende en bestemt Formel om, hvorledes „fast ansatte“ skal forstaas.

Ellinger: De fleste ærede Medlemmer ville ganske sikkert erindre de Omstændigheder, hvorunder et Forslag af dette Indhold første Gang kom frem. Forslaget var den Gang ikke tilfredsstillende, og man kan vel nok sige, at dette Forslags Fremsættelse noget var medvirkende til, at den daværende Ordfører for Forslaget ikke længere er Medlem af dette høje Ting. Forslaget maa nødvendigvis medføre en Del kuriøse Tilfælde, men i jo højere Grad man kan indskrænke Antallet